

ಸ್ವಲ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತಾ...’

ಹುಸೇನನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ... ಆತನ ಮಾತಿಗಡ್ಡ ಬಂದ ದೇವು ಪಟೇಲ್ಲು ‘ಏನಾ ನಿನು ಹೇಳಿರೋದು ? ತಿಂಪು ಇವತ್ತು ಬದುಕಿರ್ದೆ ಅಂದ್ರೆ... ಏನಫ್ರೆ?! ಅವನಿಗೇನಾಗಿದೆ? ಎಂದು ಆತಂಕದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದರು.

‘ಅಯ್ಯೋ... ನಿಮ್ಮೆ ಏಪಣಿ ಇನ್ನು ಗೌತ್ತಿಲ್ಲ ಧನಿಗಳೇ !? ನಿನ್ನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಿಮ್ಮು ತಿಂಪು ಪೂಜಾರಿ ಮಗಳು ಜಾನಕಿಯ ಮನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ನದಿಬಿದಿಗೆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಯಂತೆ ಹೋಗಿದ್ದನಂತೆ ಹಾಗೆ ಹೋದವ... ಮರಳಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ‘ಅಂವ ಜೀವ ತಕ್ಕೊಳಕ್ಕಿರುತ್ತಿರುತ್ತೇ ನಿನ್ನ ನದಿ ನಡುವಿನ ಸುಳಿ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಈಚುಪ್ಪಿದ್ದು’ ಎಂದು ಆತನ ಈಜನ್ನು ನೋಡಿದ್ದವರು ಹೇಳಿರುತ್ತಿದ್ದರು... ನಂಗೂ ಈ ಸಂಗತಿ ಗೌತ್ತೇ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಬೇಳ್ಳೆ ನಾನು ಕುಡ್ಡಿದ ಬಂದರಿನಿದ ತೋರ್ಲಿನ ತಬ್ಬಾಯರ ಬಂಡಸಾಲೆಗೆ ಲೋಡು ತಂದಿದ್ದೆ. ಬರುವಾಗ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿಂಪನ ಕಡೆ ಅಳಿಯು ಕೇಶವನನ್ನೂ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಆತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಅತ್ಯೇ ಮನೆಗಳ ಹೋರಣವಂತೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆತ, ಆ ಮರ ಮತ್ತು ಮಾವನ ದುಖಿದ ಕಡೆ ಹೇಳಿಗೂಡು... ಅತ್ಯೇ ಬಿಟ್ಟ ಮಾರಾಯ್ದೆ? ನಾಗೆ ಜೀವ ತಡ್ವೊಳಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ...’

ಹುಸೇನನ ಮಾತು ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿಯತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೂ... ಆದರೆ, ಇತ್ತು ಅವನೆದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ದೇವಪಟೇಲರು ಆತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಂತೆ ಕಡಿದಿಟ್ಟ ಬಸಕೆ ಬ್ಜೀಯಂತೆ ಬಾಡತೋಡಿದ್ದರು; ತಾವು ಕುಡಿಯಲೇಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೊಂಡವನ್ನು ಪಟೇಲರು ತಟ್ಟನೇ ತನ್ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ತೆಂಗಿನಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು... ಆ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಅಧಿರಾಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು; ಈ ಸ್ನಾವೇಶವನ್ನು ಕಂಡು ಆತಂಕಿರಾದ ಕಾಡಿಬ್ಬಾಗಳು ತಟ್ಟನೇ ತಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿಮುಂಡಾಸನ್ನು(ರುಮಾಲನ್ನು) ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಅರಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು ವರಡೂ ಕೈಯಲ್ಲೂ ‘ಸಂಯ್ಯಾ, ಸುಂಯ್ಯಾ’ ಎಂದು ಪಟೇಲರಿಗೆ ಗಾಳಿ ಹಾಕತೋಡಿಗಿದರು. ಆದರೆ ಪಟೇಲರ ಬಾಡಿದ ಮುಖ ಅರಳಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಎಬ್ಬೆ. ನಾಗವೇಣಿ

ದೃಢಿ ಇ ಕ್ಷನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದಟ್ಟ ನಾಮಾಚಿರ, ನಾಂಸ್ಕುತಿಕ ವಿವರಗಳೆಂದಿಗೆ ಬರೆಯುವ ನಾಗವೇಣಿ ಮಂಗಳೂರಿನ ಹೊನ್ನ ಕಟ್ಟಿಯೆವರು. ಅವರ ‘ಗಾಂಧಿ ಬಂದ’ ಕಾದಂಬರಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಆದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಾದ ಮಹತ್ವದ ಕಾದಂಬರಿ. ಅವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಥನ ಕ್ರಮ, ಶೈಲಿಗಳ ಓದುಗರನ್ನು ತಮ್ಮ ತ್ರಂಜಿತ್ವ ಸಳೆಯುವಂತಿವೆ.

‘ನಾಕನೇ ನೀರು’, ‘ಮೀಯುವ ಆಟ’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು, ‘ವಸುಂಧರೆಯ ಗ್ರಂಥ’, ‘ಸೂರ್ಯನಿಗೊಂದು ವೀಳ್ಳ’ ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅವರು ಹಂಸಿಯ ಕ್ಷನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಗ್ರಂಥವಾಲಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಗವೇಣಿ, ತಮ್ಮ ಹೊನ್ನ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹದ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.